

Értesítés az India által hozott, a bor és szeszes italok kereskedelmét érintő intézkedésekből és az erre vonatkozóan követett gyakorlatokból álló, a 3286/94/EK tanácsi rendelet értelmében a kereskedelmet gátló akadályok tekintetében felülvizsgálati eljárás megindításáról

(2005/C 228/03)

A 3286/94/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: rendelet) ⁽¹⁾ 4. cikke értelmében 2005. július 20-án panasz érkezett a Bizottsághoz.

1. A panaszosok

A panaszt a CEEV (Comité européen des entreprises vins – Bortermelő Vállalatok Európai Bizottsága) és a CEPS (Confédération européenne des producteurs de spiritueux/Európai Szeszesital-szervezet) közösen nyújtotta be.

A CEPS képviseli az EU-ban a szeszesital-előállítókat. 38 nemzeti társulásból áll, amelyek 21 EU-tagországban képviselik az iparágat. A CEEV képviseli az EU-ban az EK tagállamainak nemzeti kereskedelmi társulásait, amelyek a borok, aromás borok, habzóborok, likőrborok és egyéb bortermékek iparágát és/vagy kereskedelmét képviselik. 12 nemzeti társulásból és Svájcban áll.

Az CEEV és a CEPS olyan társaság, amely a rendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 2. cikkének (6) bekezdése értelmében egy vagy több közösségi vállalat nevében jár el.

2. A termék

A meghozott indiai intézkedések által érintett EU-termékek a 2204, 2205, 2206 és 2208 HR-kód alá sorolt borok, vermutok, aromás borok és szeszes italok. Ide tartoznak a csendes és habzóborok, vermutok és egyéb szeszesített borok, mint pl. a portói és a sherry, valamint mezőgazdasági eredetű alapanyagokból főzött szeszes italok, mint pl. a brandyk és borpárlatok, whiskeyk, a gin, a vodka, a rum és likőrök.

A Bizottság által kezdeményezett vizsgálat azonban más termékekre is kiterjedhet, különösen azokra, amelyekről az alább említett határidőn belül (lásd 8. szakasz) a Bizottságnál jelentkező érdekelt felek igazolni tudják, hogy azokra az állítólagos gyakorlatok hatással vannak.

⁽¹⁾ A nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról szóló, 1994. december 22-i 3286/94/EK tanácsi rendelet (HL L 349., 1994.12.31., 71. o.). A legutóbb a 356/95/EK rendelettel (HL L 41., 1995.2.23., 3. o.) módosított rendelet.

3. Tárgy

A panasz az importált borokra és szeszes italokra vonatkozó indiai jogrendszer három különböző aspektusára összpontosít:

(a) Kiegészítő vámtétel

Az indiai jogszabályok értelmében az alkoholtartalmú italokra irányuló jövedéki adó kivétele a 26 indiai állam kormányzatának hatáskörébe tartozik. A jövedéki adó elméletileg csak olyan termékeket terhel, amelyeket Indiában állítottak elő. Ennek következtében jövedéki adót elméletileg palackozott borok és szeszes italok importjaira nem vetnek ki. Kizárólag a hazai termékek és az Indiában palackozott tömeges importok adókötelesek (a 26 indiai állami kormányzat között jelentősen eltérő arányban).

Ilyen körülmények között 2001. április 1-jén a Vámtarifa 3. szakasza értelmében a 37/2001. számú értesítés által India az importált borokra és szeszes italokra szövetségi kiegészítő vámtételt vetett ki, hogy kárpótolja a hazai termékekre állami szinten fizetett vagy fizetendő jövedéki adót. A Vámtörvény 3. szakasza értelmében a szövetségi kiegészítő vámtételnek „azonosnak” kell lennie a hazai termékekre kivetett jövedéki adóval. A kiegészítő vámtételt érték szerint különböző arányban vetik ki. A 2003. március 1-jei 32/2003. számú vámhatósági értesítés értelmében alkalmazandó kiegészítő vámtétel jelenlegi arányai az importált borokra három szintre, 75, 50 és 25%-os szintre (az importok értékétől függően) és az importált szeszes italokra négy szintre, 150, 100, 50 és 25%-os szintre (szintén az importok értékétől függően) sorolhatók be.

(b) Állami jövedéki adó és egyéb adók

A fent leírtak szerint az importált palackozott borokra és szeszes italokra irányuló jövedéki adó kivétele nem az indiai államok hatáskörébe tartozik. A panaszosok azonban azt állítják, hogy ennek ellenére több állam alkalmaz jövedéki adót vagy hasonló adókat – különböző néven és mértékben – az importált borok és szeszes italok eladására. A panaszosok szerint ezek közül néhány (jövedéki és egyéb) adót ráadásul csak importált termékekre alkalmaznak, vagy az importált termékekre nagyobb mértékben alkalmaznak, mint a hazai termékekre.

(c) *Állami importkorlátozások*

A panaszosok fenntartják, hogy hét indiai államban tényleges tilalmi politikát alkalmaznak a borok és szeszes italok importjára.

4. Kereskedelmet gátló állítólagos akadályok

A panaszosok úgy ítélik meg, hogy a 3. szakaszban leírt intézkedések és gyakorlatok a rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében kereskedelmet gátló akadályoknak minősülnek.

(a) *Kiegészítő vámtétel*

A panaszosok először is fenntartják, hogy a szövetségi kiegészítő vámtételt olyan importvámnak (vagy egyéb vámnak és tehernek) kell tekinteni, amely megszegi India az 1994-es GATT II. cikkében meghatározott, tarifajegyzékével együtt értelmezett kötelezettségeit. Ebben az összefüggésben a panasz kifejti, hogy India WTO-tarifakötelezettségei Indiát a borok és szeszes italok tekintetében maximális, 150 %-os vámtételre kötelezik. Valamennyi importált bort és szeszes italt 150 %-os (a szeszes italokra) és 100 %-os (a borokra) alapvám terhel. A szövetségi kiegészítő vám ezeken a vámokon túl alkalmazandó. Ezért amennyiben a szövetségi kiegészítő vámtétel importvámnak (vagy egyéb vámnak vagy tehernek) tekintendő, valamennyi szeszes ital és bor esetében (kivéve a legdrágábbakat⁽¹⁾) a teljes vámtétel meghaladja a 150 %-os lekötött vámtételt. Továbbá a panaszosok úgy vélik, hogy a szövetségi kiegészítő vámtétel a II.2 cikk (a) bekezdése értelmében nem tekintendő „belső adónak megfelelőnek”, így e rendelkezés értelmében nem igazolható.

Másodsorban a panaszosok fenntartják, hogy a szövetségi kiegészítő vámtétel lehetővé teszi az importált borokra és szeszes italokra vonatkozó bánásmódot, amely egyértelműen kedvezőtlenebb, mint a „hasonló” (vagy „közvetlenül versenyző vagy helyettesíthető”) hazai eredetű termékekre alkalmazandó bánásmód, megszegve ezzel az 1994-es GATT III.2. cikkét. Ebben a tekintetben a panaszosok úgy vélik, hogy amíg az importált szeszes italokat általában nem terhelik állami jövedéki adók, a szövetségi kiegészítő vámtétel aránya a legtöbb indiai államban jelentősen meghaladja a szeszes italok hazai eladására alkalmazott jövedéki adó szintjét.

A panaszosok szerint az importált borokat és szeszes italokat szintén túlzott adók terheli, ha összehasonlítjuk egyfelől a szövetségi kiegészítő vámtételt és a nemzeti szinten az importált borokra és szeszes italokra alkalmazott egyéb közvetett adókat, másfelől a jövedéki adók összegét

(¹) Azaz ládánként (12 üveg) 100 dollár feletti CIF-áron importált borok, amelyekre a kiegészítő vámtétel legalacsonyabb aránya (érték szerinti 20 %) alkalmazandó.

és a nemzeti szinten a hazai borokra és szeszes italokra alkalmazott egyéb közvetett adókat.

(b) *Állami jövedéki adó és egyéb adók*

A panaszosok fenntartják, hogy bár az importált palackozott borokra és szeszes italokra irányuló jövedéki adó kivétele nem az indiai államok hatáskörébe tartozik, néhány állam mégis alkalmaz jövedéki adót vagy hasonló adókat – különböző néven és mértékben – az importált borok és szeszes italok eladására. Ezért úgy vélik, hogy legalább 13 indiai állam alkalmaz jövedéki adót vagy egyéb adókat, amelyek az importált termékekből származó bevételgyűjtés alternatív módjának tekinthetők, mivel nem jogosultak jövedéki adók kivetésére. A panaszosok szerint ezek közül néhány (jövedéki és egyéb) adót az 1994-es GATT III.2. cikkével ellentétben csak importált termékekre alkalmaznak, vagy az importált termékekre nagyobb mértékben alkalmaznak, mint a hazai termékekre.

(c) *Állami importkorlátozások*

A panaszosok fenntartják, hogy hét indiai államban tényleges tilalmi politikát alkalmaznak a borok és szeszes italok importjára az 1994-es GATT III.4. cikkével vagy XI.1. cikkével ellentétben.

A rendelkezésre álló tényszerű információk, illetve a benyújtott bizonyítékok alapján a Bizottság megbizonyosodott arról, hogy a panasz elegendő *prima facie* bizonyítékot tartalmaz a rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében kereskedelmet gátló akadályoknak minősülő akadályok létezéséről.

5. Állítólagos hátrányos kereskedelmi hatások

2004-ben Indiában a márkás, nyugati stílusú szeszes italok fogyasztását a Nemzetközi Bor- és Szeszhivatal (IWSR) 87 millió kilencliteres ládára becsülte, és ezzel India az egyik legnagyobb szeszesitalpiac a világon. Ez a becslés kb. 550 000 láda importált szeszes italt foglal magában, a maradék (99,4 %) hazai előállítású, „indiai előállítású külföldi likőrből” áll. 2004-ben az EU India számára kb. 23 211 000 euro értékben exportált szeszes italt.

Az indiai borpiac az elmúlt évtized során stabilan, noha lassan növekedett. 2004-ben 667 000 kilencliteres ládára becsülték, amelyből 96 000 ládát vagy 14 %-ot importáltak. 2004-ben az EU India számára kb. 4 167 000 euro értékben exportált szeszes italt.

A panaszosok azt állítják, hogy a panaszban érintett gyakorlatok akadályozzák az indiai piachoz történő jelentős hozzáférést, az importált borokat és szeszes italokat a verseny szempontjából a hazai előállítású árukkal szemben előnytelen helyzetbe hozzák, és akadályozták Indiában az importált borok és szeszes italok fogyasztásának természetes növekedését.

Ebből a szempontból a panaszosok hangsúlyozzák, hogy 2001-ben az importokra vonatkozó szövetségi mennyiségi korlátozások eltörlését, illetve azoknak az e panaszban meghatározott intézkedésekkel történő helyettesítését követően a szeszes italok importjának mennyisége kb. 60–70 %-kal esett 2001 áprilisa és augusztusa között az előző év hasonló időszakához képest, mert az idegenforgalomra szánt árukat adóteher sújtotta, ami gyakorlatilag versenyképtelenné tette őket a piacon. A panaszosok azt is hangsúlyozzák, hogy amikor később adott kategóriájú szállodákban és éttermekben eladott áruk számára bizonyos adókedvezményeket tettek lehetővé, az importált borok és szeszes italok mennyisége jelentősen megnőtt. Ez arra utal, hogy az e panaszban szereplő adóintézkedések megakadályozzák, hogy az EU-ból származó borok és szeszes italok egyre jobban betörjenek az indiai hazai piacra.

A panaszosok szintén utalnak Indiához nagyjából hasonló, más fejlődő országokban az importált szeszes italokra vonatkozóan a piaci bevezetés terén elért jellegzetes eredményekről szóló számadatokra, amelyek azt mutatják, hogy Indiában az EU-s szeszesital-iparág útjában álló kereskedelmi akadályok különösen problémásak.

A Bizottság úgy véli, hogy a panasz elegendő prima facie bizonyítékot tartalmaz a rendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében hátrányos kereskedelmi hatások meglétéről.

6. Közösségi érdek

Az EU CEPS által képviselt szeszesital-iparága évente 5 milliárd eurót meghaladó becsült értékben több mint 150 országba exportál árukat. A szeszesital-ágazat közvetlenül 50 000 embert és közvetetten további 250 000 embert alkalmaz. Az EU harmadik országokba irányuló borexportja 4,5 milliárd euro értékben 12,5 milliárd hektoliter (hl) mennyiséget képvisel.

A Bizottság szükségesnek tartja, hogy egyenlő feltételeket biztosítson exportiparágaink számára a harmadik országok piacain, különösen a belső adók tekintetében. A tarifális védelmet nem lehet felcserélni a nemzetközi kötelezettségvállalásokat megszegő, egyéb protekcionista korlátozásokkal. Mindez különösen fontos az alkoholtartalmú italok tekintetében, mivel azokat jellegzetesen magas adóterhekkel sújtják a jövedéki adók és a hozzáadottérték-adók kombinációja révén.

A fentiek fényében a vizsgálati eljárás megindítása közösségi érdekek tekintendő.

7. Eljárás

A rendelet által felállított tanácsadó bizottsággal történő kellő konzultáció utáni döntéshozatalt követően, miszerint elégséges bizonyíték áll rendelkezésre a vizsgálati eljárás megindítására a vonatkozó jogi és ténykérdések megvizsgálásának céljából, és mindez a Közösség érdekében áll, a Bizottság a rendelet 8. cikke értelmében vizsgálatot indított.

Az érdekelt felek jelentkezhetnek, és a panasz által felvetett, adott témákban nézeteiket alátámasztó bizonyítékokkal ellátva, írásban ismertethetik.

Továbbá a Bizottság meghallgatja azon feleket, amelyek jelentkezésük során azt írásban kérelmezték, feltéve hogy elsődlegesen érintettek az eljárás kimenetelében.

Ez az értesítés a rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően közzétételre kerül.

8. Határidő

Az ügygel kapcsolatos bármilyen információt és meghallgatási kérelmet ezen értesítés megjelenését követően 30 napon belül írásban kell eljuttatni a Bizottságnak a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Trade
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brussels
Fax (32-2) 299 32 64